

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 28.

V Mariboru, dne 11. julija 1901.

Tečaj XXXV.

Spoštujmo slovenski jezik!

Nihče med Slovenci ni tako nespameten, da bi svojim rojakom branil, učiti se tudi drugih jezikov. Dobro nam je znana pri-slovica: Kolikor jezikov znaš, toliko ljudi veljaš. Le eno je, kar obsojajo vsi dobri Slovenci: zaničevanje našega slovenskega jezika.

Slovenski jezik zaničuje, kdor v uradih noče slovenski govoriti. V uradih po slovenski zemlji morajo uradniki slovenski znati, sicer niso sposobni na Slovenskem delovati. Četudi znaš nemški, zahtevaj, da uradniki, katere ti plačuješ, govore s teboj slovenski. To ni mogoče, da bi se zavoljo kakega uradnika vsi Slovenci morali nemški učiti. Uradnik ima v hladni uradni sobici več časa, učiti se drugih jezikov, nego kmet, poteč se za svojim pljogom. Pomisli tudi to! Če boš zahteval, da se v uradu s teboj slovenski govori, se bodo počasi res nastavljali slovenski uradniki. Sedaj pa sinove slovenskih starišev pošiljajo v druge tuje kraje, češ, saj z nemškimi uradniki izhajamo. Glej! Naša zemlja je krasna, bivanje po slovenskih krajih tako prijetno! Ali ne privoščiš slovenskim sinovom ugodnosti naših pokrajin, nego sinovom tujih narodov, ki te nič ne brigajo? Spoštuj torej slovenski jezik.

Tudi nobenega uradnega pisma v drugem jeziku kakor v slovenskem ne sprejmi. Nič se ne vznemirjaj, ampak na dostavljeno pismo zapiši: Se ne sprejme! Z menoj se naj slovenski uraduje! Nič več in nič manj in videl boš, da bo pomagalo.

Slovenski jezik zaničuje, kdor po nepotrebnem tuje jezike govori. Kako grdo je to, ako se fant, ki je komaj pol leta bil pri vohih, pači že v drugih jezikih, ko pride na prvi dopust! Hvala Bogu, da so taki nespametni fantje že skoraj popolnoma izginili. Tudi naši vojaki že čutijo slovensko-narodno. Neznosno je, ako deklica, ki je v mestu vjela par tujk, prodaja pri prvem obisku na domu svojo drugojezično modrost. Tudi tukaj je že nekoliko boljše. Mnoga slovenska dekleta ostanejo tudi po nemških trgih in mestih zvesta slovenskemu narodu, spoštujejo svoj jezik ter ga rada govore.

Na slovenski zemlji in s slovenskimi ljudmi govori le slovenski jezik! Slovenci, spoštujmo svoj mili materni jezik! S.

Zaspano naprej...!

Zadnja leta smo Slovenci na Štajerskem v narodnostnem oziru mnogo izgubili. Okrajni zastop slovenjebistriški je prišel v nemške roke; več občin ob jezikovni meji so si priborili naši nasprotniki ali dosegli v njih vsaj znatne uspehe; pri državnozborskih volitvah so kandidati nemškutarske stranke dobili več glasov, kakor je bilo pričakovati; sola v Poberžu pri Mariboru je popolnoma nemška; sola v Karčevini pri Mariboru je dobila nemške vsoprednice, ki bodo danes ali jutri zadušile slovenske razrede; na šolah v Hočah in Slivnici se je razširil nemški pouk; v naj-novejšem času so nas iznenadile občinske volitve na Teharjih in v Št. Krištofu pri

Laškem, ki so izpadle v nemškutarskem smislu....

Tako izginja Slovincem postojanka za postojanko! In ali bo v prihodnosti boljše? Slovenjegraški okrajni zastop je v veliki nevarnosti, da preide v nasprotno roke. Da so v mariborskem okraju občine v vedni nevarnosti, da dobijo nemškutarske občinske zastope, je samoumevno. A še več! Mnoge občine slovenjebistriškega okraja so podro-vane po nemškutarjih in socialdemokratih. V ptujskem okraju stega roke čez nekatere občine ptujska kramarska stranka. Celo v ljutomerskem in ormoškem okraju vzdigujejo nemškutarji svoje glave in prežijo na nov plen, na nove občine. Da še povrh dobimo tudi par novih nemških šol v slovensko ozemlje, za to bo skrbel nemški sulferajn.

Toda mi spodnještajerski Slovenci smo tako dobre, blage dušice, da se ne moremo povspeti do kakega odločnega koraka nasproti našim nasprotnikom. Pri nas bi bil tako vzoren mir, kakor v kakem letovišču, da bi «ti mladi» tuintam malce ne poropotali. Prej so se kavšali za Žičkarja in Hribarja, nato so pošiljali državnozborskim klubom brzojavke v ljubljanske liste, nazadnje so hoteli zaplesati z deželnimi poslanci, no sedaj je zopet mir, kajti vse čaka na zaupni shod v Mariboru. Naši «voditelji», naši «pravi rodoljubi» pa snujejo v svojih glavah politiko in kličejo «mladim»: pssst. Sicer pa vlada sveti mir na Spodnjem Štajerju, sovražnik pa seje medtem svojo ljuliko po slovenski zemlji...

Listek.

V ječi.

«Bilo je to leta 1793 za časa francoske revolucije in jaz sem bila stara še le dvanajst let», tako je pripovedovala baronica Belft (Belle-Iste) leta 1856 nekaterim svojim prijateljicam. «Moj oče je stopil v armado Kondéa (Condea), pa je mater in mene izročil v skrb staremu domačemu služabniku. Skrite v neki mali hišici v Parizu sva živeli samotno, misleč, da ne bo nihče mislil na naju sredi velikih ljudskih izgredov, kateri so bili na dnevnem redu v glavnem mestu Francoske».

«Neko noč pridejo iskat moje matere. Ne vem, kateri hudobnež je bil tako trdega srca, da jo je izdal kot soprogo emigranta (t. j. človeka, ki je pobegnil iz domovine), no to je bilo dovolj, da so jo na surov način odpeljali v ječo in jej niti ni bilo dovoljeno, da se poslovi od svoje revne hčerke. Spavala sem, ko se je to godilo, in spoznala sem še le drugi dan zjutraj, da sem siročica izgubila nesrečno svojo mater. S pomočjo našega starega služabnika Petra sem kmalu izvedela, kje se nahaja».

«Bila je zaprta v ječi du Tampl (du Temple)».

«Od tega časa sem gojila samo eno misel in eno željo: da pridem v ječo. Vsak dan sem šla proti onemu groznemu kraju in sem s plašljivim pogledom iskala mesta, kjer se jenahajala moja nesrečna mati. Od tod sem ji pošiljala na tisoče poljubov in malo je manjkalo, da nisem objela onega črnega zida, kateri mi jo je zakrival».

«Stari Peter si je naposled izmislil način, kako mi bode izprosil vstop v to ječo. Vsprejela me je namreč žena jetničarjeva. Ona je imela hčer mojih let, katera mi je postala kmalu dobra prijateljica. A kmalu sem se prikupila tudi jetničarki, ker sem ljubila njeno hčerko in sem se vsak dan z njo igrala».

«V kratkem sva si bile tako dobri, da sem si upala ji nekega dne razodeti, da moja nesrečna mati vzdihuje v ječi, in da je samo od nje odvisno, da bi jo mogla zopet videti».

«Gospa se je izprva ustavljala temu, no naposled je vendar popustila in mi obljubila, da bom govorila s svojo ljubo materjo».

«Kako naj vam opišem stanje svoje duše, kako naj opišem ona čustva radosti in žalosti, katera so me navdajala, ko sem se znašla v naročju nesrečne svoje matere! Pritisnila me je na svoje srce, pa ni izpregovorila niti besedice, dočim sem jo jaz poljubljala in ji močila lica s svojimi solzami.

To je bil tako ganljiv prizor, da je žena jetničarjeva odstopila, da se ne razodene, kako je ganjena. Morali sve se ločiti, no dobra ona gospa je nama obljubila, da se še bove večkrat videle. Kar je obljubila, je tudi izpolnila. V obleki njene hčere sem pogosteje zahajala z njo v ječo. Toda kadar sva bile pri materi, naju je dobra gospa odvedla v sobico blizu dvorane za bolnike, kjer sva se lahko brez priče razgovarjale. Dvakrat na teden sem tako obiskala svojo mamico».

«Nekega dne mi reče mati s tresočim žalostnim glasom: Ljuba moja Marica, kmalu se bove morali ločiti za vedno. Zjutraj je došel komisar in mi javil, da moram priti k sodišču, to sodišče pa — to sama veš — je tudi smrtna obsodba».

«Srce mi je bilo, ko sem to poslušala. Nikdar ne pozabim tega trenutka. Vedno se mi dozdeva, da vidim svojo mater, da slišim one strašne besede».

«Ko se je nekoliko podela prva razburjenost v srcu nesrečne matere, izpregovoril zopet: Jena mojih najiskrenejših želj, ljuba moja hčerka, je, da te vidim obhajati slovesnost prvega sv. obhajila. Ko si še bila čisto majhna, sem prosila blaženo Devico Marijo, da bi jaz in ti doživeli ta dan. Bodi prepričana, da bom vsa potolažena umrla, ko sem videla, da si se združila s svojim

Slovenec na Spodnjem Štajerju manjka deloljubnih rodoljubov in manjka njim stroge organizacije. Vsak okraj bi moral imeti svoj narodni odbor, ki bi vodil in nadzoroval narodnostno gibanje v dotičnem okraju. Vse volitve v okraju moral bi posredno po svojih zaupnikih ali neposredno voditi. Šolske razmere, društveno gibanje, zadržano življenje, vse bi moral nadzorovati in voditi. Če bi sedaj tudi kak rodoljub rad kaj storil za to in ono reč, ne ve kam bi se obrnil, nikjer ne dobi nasvetov in zaslombe. Za to rajši vse pusti in mi gremo zaspano naprej... Vzbudimo se! Le pri delu se bodo složno našli vsi «elementi», ki odkritosrčno ljubijo svojo slovensko domovino!

Angleško-burska vojska.

Angleška vlada je začela iz gole grabežljivosti in lakomnosti vojsko v Buri v Južni Afriki. Dežela, katero posedujejo Buri, je bogata zemeljskih zakladov. Kar pa je Angležem posebno ugajalo v burskih deželah, so zlate rude. Vojska med Buri in Angleži se je bila z menjajočim se vspehom. Splošno pa se je mislilo, da majhni burski narod kljub svoji hrabrosti, vojaški zvitosti in navdušeni ljubezni do domovine ne bo mogel premagati angleške premoči. Toda zadnji čas je nastalo upanje, da se bo vojska vendar ugodno končala za junaški narod burski. To upanje opravičujejo ne samo vojaški uspehi burskih čet, ampak Burom prijazno gibanje na Angleškem samem.

Najprej so se zavzele poštene, človekoljubne osebe med Angleži nad turškim ravnanjem z burskimi jetniki v Južni Afriki. Ujete ženske, otroci, starčki Burov so brez strehe in živeža, zgnani od Angležev na posebne prostore, kjer trpe največje pomanjkanje, mraz, vročino, lakoto in žejo. Zdravi in bolni ujetniki morajo stanovati skupaj. Za to se širijo nalezljive bolezni in terjajo neizmerno mnogo žrtev. Proti takemu ravnanju se vzdigujejo sedaj Angleži sami in na javnih shodih zahtevajo več človekoljubja za Bure.

Odločnega pomena pa lahko postane gibanje med angleškimi politiki proti angleško-burski vojski. Ugledni angleški poslanec Labouchère je imenoval vojsko nečloveško. Drugi član angleške zbornice, Lloyd George, je imenoval bursko vojsko sramotno za Angleže. Voditelj prostomiselnih strank, Campbell Bannermann, je obsojal z ostrimi besedami vladno politiko v Južni Afriki ter zaznamoval bursko vojsko kot krivično.

Žal, da evropske vlade ne podpirajo tega gibanja ter se ne postavijo odločno na stran krivično napadenih Burov. Mogoče, da bo navzočnost predsednika transvalške ljudovlade Krügerja v Evropi v tem oziru kaj pomagala. Stric Krüger gotovo ne drži križem svojih rok, ampak poskuša storiti vse v blagor svojega naroda. Ako je verjeti časniškim poročilom, je pridobil Krüger nizozemsko kraljico Viljemino že popolnoma za svoje miroljubne namene. Poroča se namreč, da pride vkratkem na Avstrijsko ter bo obiskala našega cesarja v Ištu, da ga poprosi, naj pri evropskih vladah posreduje za Bure.

Pravični Bog vse kaznuje in gotovo tudi Angležem ne bo prizanesel zaradi njihove samovoljne in krivične vojske v Južni Afriki.

Politični ogled.

Štajerski deželni zbor. Ker ni Slovencev v deželnem zboru, je nekaterim nemškimi hujskačem predolgočasno v zbornici, ker nimajo nikogar, ki bi ga napadali. Za to se je že tudi zgodilo, da je bila zbornica nesklepčna zaradi pomanjkanja poslancev. Tako pridni so nemški poslanci. Slovenske poslance bi radi zgoraj imeli, da bi jim omogočili sklepčnost, kadar nekateri nemški tovariši ležijo na medvedovi koži. Ne boš, Jaka! V seji dne 5. julija se je ptujski pek Ornik pošteno vrezal. Hotel je pokazati, kako so mu slovenski kraji pri srcu, zato je utemeljeval svoj predlog glede uravnave Pesnice v njenem zadnjem toku. Poročevalec deželnega odbora pa mu je odgovoril, da je vlada že itak dala dovoljenje za uravnavo, da se torej Ornik s svojim predlogom lahko odpelja domov v Ptuj. Kakor smo poročali, so slovenski poslanci tako dolgo pritiskali, da se sedaj vendar enkrat začne uravnava.

Kranjski deželni zbor. Deželni odbor še se ni mogel odločiti, da bi osnoval lastno deželno zavarovalnico proti ognju, za življenje, za govejo živino, za konje, proti toči, proti nezgodam itd. Taki zavod bi bil potreben, a Slovenecem manjka podjetnosti. Posl. Povše je govoril o mlekarstvu v Kranjski deželi in o pomanjkljivosti pri mlekarstvu. Posl. dr. Tavčar je grajal navado takih kmetov, ki izgovarjajo otrokom dote v visokosti, ki ni v pravem razmerju s celim premoženjem.

V goriškem deželnem zboru je odgovoril vladni zastopnik, da tudi vlada misli na to, da se moško učiteljske v Koprju prestavi v Gorico. Posl. B. Grča naroča v po-

sebnem predlogu deželnemu odboru, da deluje skupno z drugimi deželnimi odbori na to, da država prevzame stroške za stanovanja orožnikov.

V koroškem deželnem zboru so sprejeli predlog, s katerim se ustanovijo nova mesta okrajnih šolskih nadzornikov in se določijo profesorjem na realki poučevalne ure.

Istrski deželni zbor bo sklican baje v Pulj, ker italijanski poslanci v Koprju nočejo zborovati. Baje predloži vlada deželnemu zboru zakonski načrt, po katerem se določi Pulj sedežem deželnega zbora istrskega.

V dalmatinskem deželnem zboru so sprejeli Klaičev predlog glede uvedanja hrvatskega notranjega uradnega jezika pri upravnih oblastih in Biankinijev predlog o enakem uvedanju hrvatskega jezika pri sodnijah.

V tirolskem deželnem zboru je bilo vloženih 128 prošelj nemških občin in društev proti samoupravi južnega Tirola. Posl. Malfatti je zahteval, naj se smatrajo laški oddelki na vseučilišču v Inomostu kot začetek prihodnjega italijanskega vseučilišča ter naj se takoj prestavi v Trst!

Češki deželni zbor je sklenil v sobotni seji uvesti direktne volitve v kmečkih občinah. Vlada je zahtevala, naj volijo za se le občine, ki imajo 500 prebivalcev, predlagatelji pa so zahtevali tako izvolitev za občine z 250 prebivalci. Namestnik ni odnehal; slednjič so se udali predlagatelji.

Bolgarija. Sobranje je zaključilo razpravo o skupnem proračunu, ki kaže prebitka 761.000 frankov. Ta prebitok se je dosegel vsled zdatnega znižanja plače uradnikom in sicer do 15 odstotkov. Določilo se je tudi, da se odpusti 18.000 vojakov na dom, deloma iz varčnosti in deloma za to, ker zdaj ob žetvi potrebujejo mlade ljudi na kmetih.

Potovanje srbske kraljevske dvojice v Rusijo. Listi poročajo, da je sedaj določeno, da potuje srbski kralj s soprogo v Rusijo ter da ju hočejo na carskem dvoru z veseljem sprejeti. S tem da je javno dokazano, da obstoje mej Rusijo in Srbijo prijateljski odnošaji in ne taki, kakoršnih želijo sovražniki Slovanov. Ni še natančno določen čas za to potovanje, določeno pa je, da potuje kralj Aleksander z velikim spremstvom. Car sprejme svoje goste na svojem letovišču v Livadiji. Kralj Aleksander in kraljica Draga ostaneta potem še mesec dnij v Kavkazu, povrneti se pa v Srbijo po Donavi preko Kišeneva.

Bogom v vzvišenem zakramentu njegove ljubezni. Zjutraj mi je prišla ta-le misel v glavo: Poznam častitljivega starčka, kanonika cerkve notrdamske v Parizu, kateri se ni mogel izseliti. Živi v ulici Massilon v neki hišici ne daleč od stolne cerkve, a ime mu je Carron. Morda ubogega, bolnega starčka nihče ni opazil. Zato reci našemu Petru, naj povpraša, ali še živi gospod Carron, in ako je ušel nevarnosti, kakor upam, da je, tedaj pojdi k njemu, ljuba hčerka, povej mu svoje ime, pripoveduj mu moje žalostno stanje in prosij ga v mojem imenu dovoljenja, da še prejmeš prvo sv. obhajilo prej nego jaz umrjem».

«Čeravno se je dozdeval ta načrt na prvi mah težko izpeljiv, je vendar moja mati storila vse, kar je le mogla, da me dobro pripravi na prvo sv. obhajilo. Najin razgovor je trajal dolgo, saj je bil poln rajske slasti.»

«Ko je prišel naš Peter in me poiskal, sem mu povedala vse, kar se je zgodilo, in na večer sva že bila oba v hiši pobožnega duhovnika. Gospod Carron je štel takrat gotovo 80 let ali ko je slišal moje žalostno poročilo, se je pomladilo njegovo srce — solze so mu lile iz očíj.»

«Ko sem skončala, izpregovori starček tako-le: Da, jaz sem res poznal tvojo mater, moja hčerka. Bila je svetnica na zemlji, pa jej ne morem, niti nočem odkloniti milosti, ka-

tere me prosij. Mislim, da te je mati spodobno pripravila, da lahko pristopiš k mizi Gospodovi. Razven tega živimo sedaj v nevarnih časih. Povrnili smo se v dobo prvih kristjanov, ki so se morali skrivati po katakombah. Zategadelj pa se moramo ravnati, kakor stari kristjani. Kmalo opraviš sv. spoved in jutri rano pridi zopet. Stari duhovnik je skril obleko in cerkveno posodo, da bi ga ne vzela grabežljiva roka. O polnoči priredi v svojem bivališču majhno mizo in oblečen v mašno obleko obhaja s pomočjo svojega starega služabnika daritev sv. maše.»

«Drugi dan zarano sva Peter in jaz hitela v hišo duhovnikovo. Dobri starček mi je rekel, da je sv. mašo Bogu daroval na namen moje matere in da je mesto ene hostije posvetil dve.»

«Na to mi izpregovori z nežnim, ali resnobnim glasom: Izročam ti, hčerka, vzvišeno poslanstvo. Kakor so se duhovniki v prvih časih krščanstva posluževali otrok, da prinesejo sv. obhajilo mučencem, tako boš tudi ti sedaj nesla svoje mater nedolžno Jagnje, da jej bo za popotnico na zadnjem potovanju, katero jo čaka. Vzemi torej, nedolžni angelj, presveto Telo Gospodovo, pojdi v ječo in obhajaj tam svoje prvo sv. obhajilo kraj svoje nesrečne matere, ki bode s teboj vred prejela sv. obhajilo. Jaz jej ne

morem prinesiti poslednje tolažbe, zato bodi ti srečna nositeljica sv. obhajila in Gospod bodi s teboj».

«In ko mi je podelil sveti blagoslov, dene mi «hrano angeljsko» v zlatej posodici na moja prsa. Kako naj opišem občutek, ki so me navdajali, ko sem prejela Jezusa in ga nosila na svojih prsij! Že je več nego 60 let preteklo, ali vendar, kolikorkrat se spomnim onega časa, še vedno čutim neizrečeno srečo v svojem srcu. Brez strahu sem šla proti ječi in vedno sem molila. Dozdevalo se mi je, da moja duša v spremstvu angelov opeva slavo Kristusovo».

«Žena jetničarjeva me takoj odvede v sobo, kjer sem lahko našla svojo mater in naju pusti sami. Solze sladkega veselja so mi padale po licu, ko sem povedala materi, kakoršna pošiljatev mi je bila izročena.»

«Ona se vrže na kolena in bila je kakor spremenjena. Govorila je božje besede, kakoršnih nisem slišala v svojem življenju. Njena vera, njena ljubezen sta jo prešinili z nebeškimi čuvstvi. Z velikim spoštovanjem sva postavile sv. Rešnje Telo na mizo in dolgo časa molile. Tedaj mi poreče, naj izmolim še molitve, katere sem neštivilnokrat molila ž njo že od svoje prve mladosti — molitve blaženih dnij svojih otroških let. In ko sve med solzami in vzdihovanjem do-

Dopisi.

Iz Maribora. (Mariborski Slovenci) zažgali so v nedeljo 7. t. m. Ciril-Methodov kres na visokem hribu pri Sv. Urbanu. Že popoldne ob 2. uri odhajali so izletniki iz mestnega ozidja po gozdni senci navzgor. Proti 7. uri nabralo se je pa na vrhu toliko ljudstva, da se je v gostilniških sobah vse trlo. Videti je bilo vse sloje, mladih in starih, in od teh so bila zastopana razna društva, kakor: «Ciril-Methodova podružnica», «Slov. plan. društvo», «Športno društvo», «Čitalnica», «Pevsko in bralno društvo» itd. Ob 9. uri zažgal se je velik kres, ki je kazal in svetil s svojim plamenom daleč na okoli. Umetalen ogenj in rakete, katere je zažigal pod nadzorstvom občeslanega turista «Slov. plan. društva» gosp. Weiss, vzbujali so hvalo in začudenje občinstva, ki je kot očarano zrl v zrak. Narodne pesmi prepevajoč zabavali smo se do temne noči poleg vročega ognja na prostem pod milim nebom. V temi odšli smo pojoč raz hrib v gostilno nazaj, koder smo se pokrepčali s sladkim vincem; težko bilo je dobiti jedij ali pijače, kajti množica trla se je neprestano okoli urnega krčmarja, ki se je sukal kot kolo.

Vmes oglasili so se tudi različni govorniki; zastopnik podružnice «S. P. D.» se je tudi oglašil k besedi ter razložil pomen večera in kresa slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Izrazil je svoje veselje nad tako častnim posetom tega kresa, katerega se je občinstvo že lansko leto tako mnogobrojno udeležilo, a letos še v častnejšem številu ter sklepno upa, da se tudi drugo leto udeleže še v večjem številu, tako, da bo de ta kres od leta do leta veličastnejši in krasnejši. Končno položil je spominsko knjigo «S. P. D.» v podpis, katera je na razpolago vsakemu Slovencu, da se vpiše; kajti v prvi knjigi izčrtavali so nemški nesramneži vsako slovensko besedo. Po napitnicah poprosil je g. dr. Pipuš zbrano občinstvo, naj daruje mili dar na altar slovanskima blagovestnikoma ter iskreno nazdravljaj veselim omizjem, na kar se je nabrala znatna svota. — Še smo posedli, pokrepčali se ter zapeli nekaj narodnih pesmi. A prišel je vendar čas odhoda. Nažgali smo velike baklje, ki so nam svetile po temni poti; v velikih gručah vračali smo se pojoč in vriskaje nizdolu, tuintam počil je raket, ki je naznanjal radost in veselje domov vračajočih se izletnikov, slaviteljev ter častilcev kresa slovanskih bratov Cirila in Metoda z vrha od Sv. Ur-

bana. Zgodaj v jutro dospeli smo srečno domov. —N.

Kapela pri Radgoni. († Jurist Janez Kolar). Slovenci smo zopet izgubili mladeniča, ki je obetal mnogo našemu narodu. Bil je to jurist g. Janez Kolar iz Očeslavec pri Kapeli, predsednik akad. tehn. društva «Triglav» v Gradcu. Umrl je mlad, star še le 22 let. Bil je navdušen narodnjak, in mnogo bi še storil za domovino, da bi mu Bog dal učakati daljšega življenja. Videti ga je bilo pri narodnih zborovanjih in veselicah, kjer je nastopal ko čislan govornik, rad se je mudil tudi med domačimi pevci in tamburaši. Bil je čislan in dober pevec; večkrat je ob nedeljah popeval pri vseh cerkvenih opravilih. Zasluga njegova je, da ima gornjeradgonski okraj Ciril in Metodovo podružnico pri Kapeli. Z malo besedami je rajni znal navdušiti poslušalce in zborovalce, ter jih popolnoma pridobiti za lep namen. Sploh se je zanimal za vse, kar je imelo le količkaj zmisla za narodov blagor. Razume se, da ni prizanašal narodnim nasprotnikom in odpadnikom, a spoštoval je vselej pravične sosedo, kateri so ga nekoji tudi čislali. — A njegovi nasprotniki so se na čuden način veselili njegove smrti, — nekoji so celo pozabili reka: «O mrtvih govori le dobro!» — Pili so na njegovo smrt...! Bog jih ne kaznuj! — A tebi, nezabni rojak, — bodi lahka tuja zemlja, a nam daj Bog vrednih Ti — naslednikov!

Od Sv. Urbana pri Ptuj. Blagovolite gospod urednik sprejeti v vaš cenjeni list «Slov. Gospodar» le kratek dopis, katerega pišem v hvalo in čast slovenskim junakom urbanskim mladeničem. Hočem vam gospod urednik na kratko naznaniti, kako smo tukaj obhajali god sv. Cirila in Metoda. Na predvečer dne 4. julija, dasiravno je bila težka reč, ker je deževalo, zakurili so vrli urbanski fanti kres v podobi križa na griču pri Sv. Urbanu, iz katerega je prekrasen razgled po lepih Slov. goricah. Začeli so možnarji naznanjati, da kres gori, okoli katerega se je zbralo mnogo slovenskega ljudstva, in imeli smo upanje, da bi jih bilo še več, ako bi ne bilo tako grdo vreme. Pokalo je, da je bilo veselje, kar se je daleč na okoli slišalo. Proti koncu zapele so še naše urbane pevkinje prelepo pesem o slovenskih bratih svetem Cirilu in Metodu. Tako smo tedaj končali to slavnost, in pokazali s tem, da smo tudi tukaj Slovenci doma. Pač lahko so trepetale hlačice tistemu urbanskemu «Štajerčevemu» dopisniku, kateri je v kratkem tako lažnjivi dopis pisal o urbanskih mladeničih v «Šta-

jercu», kadar je zaslišal glas možnarjev. Menda je glavo v vodo tiščal, tako ga je grabila jeza tisti večer. Mi gremo naprej!
Sin Slave.

Rečica ob Savinji. (Razno.) Dragi mi gospod urednik! Malokedaj vam kdo dopošlje od tukaj kakšen dopis, in še tedaj ni vse v dopisu razveseljivo. Znano vam je, da je resnica, da največ pohujšanja in nevere izhaja po branju slabih knjig in časopisov, posebno dandanes, ko se povsod obilno ponujajo. Da se pa to prepreči, kolikor je mogoče, za to je sveta dolžnost vsakega zvestega krščanskega rodoljuba, da vse moči uporabi in po svoji zmožnosti podpira in priporoča dobre, v katoliškem duhu pisane knjige in časopise. Zares žalostno je, da so že tudi v naši župniji kmeti, ki so naročniki liberalnih časopisov. Ti so, če se ozremo proti Solčavi, na levi strani Savinje, ki so se dali od jungovcev podučiti. Mi, rečički mladeniči jih obžalujemo, da zajemljejo svojo modrost iz liberalnih časopisov «Slov. Narod» in »Rodoljub». Seveda kdor z jungovci vleče, mora take časnike brati. — V nedeljo dne 23. rožnika je bilo veliko vabilnih listkov priplepljenih na brzovajnih kolih, s katerimi so se vabili kmeti na zborovanje v gostilno k Prazniku, p. d. Goveku v Kokarje. Prilepili so se samo po noči. Kmeti dobro vedo, kam pes taco moli. Zategadel jih je tudi veliko od zborovanja popihalo. — A tudi nekaj veselega! Pretekle nedelje so se obhajale v Rečici slovesne procesije za odpustke sv. leta, in to dve nedelji zaporedoma, a tretja procesija je bila na sv. Petra in Pavla dan. Ljudi je bilo toliko, kakor pri nobeni drugi procesiji. To je veselo, tolažljivo znamenje v zdajnem, od liberalizma okuženem času. Mi gremo naprej!
Mladenič iz rečičke župnije.

Iz Sevnice ob Savi. Predragi «Slov. Gospodar»! Že je zopet preteklo nekaj časa, od kar nisi pogledal v našo sevnisko okolico. Treba je paziti, da se od nasprotnikov kaj natihoma ne iztuhta in vpelja. Tako sem nedolgo tega izvedel, da bi Nemci radi, da bi poslej mi prevzeli v oskrbovanje tisto nemško šolo tam zunaj trga pri Savi. No, tega nam je še treba! Mar nimamo mi zadosti velike ljudske šole. Gotovo se v naši štirirazrednici otroci boljše naučijo vsega, kakor pa v tisti ponemčevalnici. Mi smo si postavili za svoje otroke že zadosti veliko šolo, ne potrebujemo Nemcev, da bi nam oni stavili šole. Za svoje priberačene otroke iz okolice in iz Kranjskega (!) naj pa sami skrbijo, ako jih hočejo ponemčiti. Naši otroci se pa že pod vodstvom takih vzglednih uč-

končali te molitve, vzame mati sveti hostiji v roke, se obrne k Zveličarju in mu izroči mojo in svojo dušo in mi poda mojega Gospoda».

«Tako sem sprejela prvo sveto obhajilo iz njenih rok, potem pa še se je mati sama obhajala.»

«Ko sem drugi dan prišla, da obiščem mater, mi zabrani žena jetničarjeva iti v ječo, ker so izšle ostreje naredbe in se nikdo ne sme pustiti v ječo.»

«Verovala sem in jej rekla, da pridem prihodnji dan.»

«Zvesti moj Peter pa me takoj pelje v hišo kanonika, kateremu je zašepetal nekaj besed. Zelo žalosten me prime sivi starček za roko, me popelje k oknu, pokaže proti nebesom in izgovori te-le slovesne besede, ki so mi vse razjasnile: Hčerka moja, tvoja mati je sedaj v nebesih, samo tamkaj boš jo lahko zopet videla.»

«Vročo molitev, ki se od tistega časa dviga iz mojega srca k nebesom, me vedno združuje z nepozabno mojo mamico.»

Po «Glasniku sv. Josipa».

Cesar in bruseljski čevljarji.

Poslovenil Ivan Vu—k.

Karol V., nemški cesar in španski kralj, bival je v svoji mladosti najraje v lepem nizozemskem mestu Bruselju.

Necega večera, ko brez spremljevalca in zelo prosto oblečen po ulici koraka, zapazi, da ima raztrgan čevlji. Ne pomišlja dolgo, temveč stopi k bližnjemu čevljarju.

«Mojster», nagovori ga mladi cesar, ko se na stol vsede, «bodite tako dobri ter mi popravite ta čevlji! Za vaš trud dam vam dvakrat toliko kar zahtevate!»

Čevljar, kateremu se niti ne sanja, da stoji pred njim cesar sam, odgovori:

«Težko mi de, gospod, da vam ne morem ustreči.»

«Zakaj ne?» vpraša začudeno cesar.

«Ker mi čevljarji danes svetujemo», odgovori čevljar.

«Saj pa danes ni nedelja!» začudi se cesar.

«Danes je god svetega Krišpina, dobri gospod, in na ta dan, ne dela nobeden čevljar na Nizozemskem.»

«To je pa čudno!»

«Mislim, da ste že slišali kaj od tega svetnika? To je bil mož, kateri je bogatinom usnje jemal, ter za ubožce čevlje delal.»

«Za Boga», vsklikne cesar, «kaj naj sedaj začnem? Nimate morebiti kaj čevljev prodati?»

«Nimam! Ako hočete, prodam vam rad moje čevlje?»

«Zelo bi vam bil hvaležen, ljubi mojster!» Čevljar prinese čevlje, kateri cesarju prav dobro stojijo.

«Sedaj moram pa iti!» reče čevljar. «Zadnji čas je! Prijatelji in drugi morajo biti že zbrani.»

«Kam hočete iti?» vpraša cesar.

«V združno sobo! Mi častimo danes skupno našega patrona, svetega Krišpina.»

«Tam mora pa zabavno biti?»

«Pa še kako!» pritrđi veselo čevljar. «Hočete se tudi vi z nami zabavati? Pojdite z menoj! Z veseljem vas sprejmemo.»

«Dobro, jaz želim iti!»

«Videli bodete, gospod, da znajo bruseljski čevljarji zabavnejše večere prirediti, kakor pa sam cesar in vsi knezi cele dežele skupaj!»

Karol V. sledi prijaznemu čevljarju v združno sobo, kjer že vlada veselje med zbranimi. Veselo pozdravijo prisleca in vzamejo cesarja v svojo sredino. Mladi cesar mora kot gost pridno piti in tako postane kmalo prav dobre volje.

teljev in č. g. kateheta zadosti lepo podučujejo. Pozor torej, dragi sevniški občani, ne vdajmo se! Posavski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Č. g. Ivan Bohanec, župnik svetinjski, je imenovan kn. šk. duh. svetovalcem. Vrlemu duhovniku in rodoljubu iz srca čestitamo!

Katoliško tiskovno društvo v Mariboru ima v ponedeljek, dne 15. t. m. ob 10. uri predpoldne svoj redni občni zbor. Na svidenje!

V Ljutomeru je umrla blag. gospa Tilika Čeh, soproga ondotnega učitelja g. Fr. Čeha. Blag ji spomin!

Osebnosti. Profesor na nemško-slovenski gimnaziji v Celju g. dr. Ivan Tertnik, je premeščen na II. gimnazijo v Ljubljano. V Maribor pa pride prof. g. Leopold Poljanec iz Kranja. Začasni gimnazijski učitelj na hrvaški gimnaziji v Pazinu g. Anton Jošt je dobil stalno mesto v Kočevju.

Nemila smrt je dne 8. t. m. na Dunaju pokosila g. jurista Jožefa Očkerl. Gimnazijo je pred štirimi leti z odličnim uspehom dovršil v Mariboru. Potem se je posvetil juridičnim študijam, katere bi prihodnje leto dokončal. Bodi mu tuja zemlja lahka!

Na Slomšekov grob. Gosp. nadučitelj Jožef Levičnik nasvetuje v Zgodnji Danici, naj bi družba sv. Cirila in Metoda vsopred svojega občnega zbora v Mariboru uredila tako, da skupščinarji vzajemno obiščejo Slomšekov grob.

† **Marija Kovačič.** V noči od dne 29—30. junija je umrla v Mariboru gospa Marija Kovačič, vdova po gospodu Štefan Kovačiču, bivšem nadučitelju pri sv. Marjeti ob Pesnici, ki je umrl dne 2. decembra l. l. O veliki noči preselila se je s svojimi otroci v Maribor, odkoder pa se je v kratkem času vrnila, toda — na mrtvaškem vozu —. Prepeljana je bila namreč v nje rojstni kraj, k sv. Marjeti, ter bila ondi pokopana dne 2. julija zraven svojega, prerano umrlega soproga. Združena v življenja, združena po le kratki ločitvi tudi v smrti... Počivajta mirno v hladnih grobovih, dušam pa svetila večna luč tamkaj v deželi srečne večnosti! — V obče pa smrt letos pri nas

Pozneje pridejo še nekateri čevljarji in med njimi tudi cesarjev dvorni čevljar. Ta takoj spozna cesarja.

Tiho razloži drugim, koga imajo med sabo in mahoma nastane grobna tihota v sobi.

Karol V. vidi, da so ga spoznali, vstane ter zakliče: »Da, jaz sem nemški cesar in španski kralj! Dragi bruseljski čevljarji. Prosim vas, veselite se naprej in ne dajte se motiti! Jaz se prav izvrstno zabavam, kot čevljar med vami, pa tudi kot cesar hočem se vas spomniti. Dovolim vam, da nosite grb in sicer: »Ščit s čevljem, čez katerega plava cesarska krona!«

Z gromovitimi »Živijo« klici, odgovorili so čevljarji cesarjevim besedam. Veselje zopet zavлада. Pozno v jutro spremljajo veseli čevljarji svojega mladega cesarja v njegovo palačo.

In tako nosijo bruseljski čevljarji grb s kronanim čevljem.

Smešničar.

Odkritosrečna šala. Tujec, prišedši v malo mesto, sreča odraslega dečka in ga vpraša: »Ali si ti od tu iz tega mesta doma?« Deček odgovori boječe: »Da, gospod, ali ni še dolgo, odkar smo prišli s starši semkaj.« Tujec (radovedno): »Kje ste bili pa poprej?« Deček: »Sprehajati smo se šli iz mesta.«

prav pridno izvršuje svoj žalostni posel, ter pobira kar brez vse izjeme, bodisi sivolasi starček, čvrst mladenič, ali mlado dekle v najlepšem cvetu življenja... prah si, in v prah se zopet vrneš... Vsem pa, bodi mirni počitek!

Sveto opravilo. Molitvenik za krščansko mladino, pa tudi za odrasle. — V soboto pride od knjigovezca ta lična molitvena knjižica, sestavljena na podlagi pete izdaje Slomškovega »Svetega opravila«, sedanjega katekizma in več drugih virov. »Sveto opravilo« in katekizem si segata roka v roko; torej bo ta molitvenik nekaj pripomoček pri katehetskem poduku in bode poraben pri zasebni in očitni božji službi; lahko ga bo pridržala tudi mladež izstopivša iz šole. Če se ozira na to, kako neporabni da so mnogi slovenski molitveniki, je upati, da bode ta dobro došel. Skrbelo se je, da kaže to »Sveto opravilo« v tekstu in obliki napredek, in more ustrezati sedanjim zahtevam. Ima več lepih, deloma nalašč naročenih originalnih podob. Preč. kn. šk. ordinarijat ga je lepo priporočil s tem, »da se sme pred vsemi drugimi molitveniki še posebno od šolske mladine rabiti.« Priskrbljena je trojna zala in močna vez. Sedaj je izšla priprostejša izdaja po 70 v.

Vinogradniki! Čuvajte vinsko trto! je naslov knjigi, katero je spisal g. Ant. Kosi, učitelj in vinogradnik v Središču. Delce, pisano od strokovnjaka, priporočamo vsem vinogradnikom. Cena je 60 v (30 kr.)

Umrl je dne 6. julija v Mariboru inženir Ivan Franc Brabenec. Rodom Čeh, je ostal zvest svoji domovini. Svoje otroke je vzgojil narodno. Čast njegovemu spominu!

Duhovniške vesti. Zadnjo nedeljo je bil č. g. Ivan Jodl kot župnik v Zgornjo Št. Kungoto po mil. g. kan. Jak. Bohincu slovesno upeljan. — Prestavljen je gosp. Jožef Panič iz Rajhenburga k Sv. Antonu v Slov. goricah.

Ljudsko veselico so obhajali celjski hajlovci zadnjo nedeljo. Frankfurtarice so plapolale, hajlovci so si navesili modriža, a kljub temu so se veselice udeležili tudi c. kr. častniki. Frankfurtarica, modriž in c. kr. avstrijski častnik, to pa res spada skupaj!

Romanje na Brezje k Mariji Pomagaj se bo vršilo okoli 6. avg. Romarski vlak priskrbi g. Franc Gajšek, gostilničar in posestnik v Poljčanah. Natančneje vsopred se bo ob pravem času naznanil med inserati.

Pri Celju na grajščini Lanof je umrl c. kr. ministerialni svetnik in konzul g. Konrad Vasič. Nikdar ni zatajil svojega slovenskega rodu!

Sumljiv umora. Pek Nikolaj Meklinič v Vuzenici je sumljiv, da je umoril svojo ženo. Ko se je pripeljal v Maribor, ga je na kolodvoru zgrabila mariborska policija ter ga oddala okrognemu sodišču. Našli so pri njem pismo, iz katerega so posneli, da ima z neko žensko dogovorjen sestanek. Tudi dotično žensko so zaprli.

V celjski bolnišnici je nastavljen kot tretji zdravnik dr. Ernst Jaklin.

Na praznik sv. Petra in Pavla so se sprli in stepli nad Bučami. Enega fanta so hudo z nožem ranili, da je bilo njegovo življenje v smrtni nevarnosti.

V Kozjem se obhaja sv. misijon ali tridnevnic sv. leta od 8. do 11. julija. Vodijo ga gospodje misijonarji od sv. Jožefa pri Celju.

Ciril-Metodov kres kozjanskega bralnega društva se je še koj dobro obnesel vsled silnega deževanja. Liberalci so imeli svoj kres!!!! Živela sloga! Več prihodnjic v dopisu.

Za mariborsko šolo so darovali gg. J. Dekort, Al. Musi, Fr. Petek, E. Sernc, N. N., Ledeničarjeva obitelj, Al. Klemenšek, Fr. Juvan, Wudler, skupaj dvajset kron. Živeli!

Slovenske gorice. Pretekli petek popoldne 5. t. m. bi bil skoro usodepoln za

velik del Slovenskih goric, zlasti za Ščavniško dolino. Strašna nevihta je žugala uničiti vse poljske in vinske pridelke. Ker so pa na vseh strelnih postajah silovito streljali, razpršili so se hudourni oblaki na vse strani, le nekaj toče je padlo po ščavniški dolini in Zagajskem vrhu. Žalibog, da ni bilo brez nesreče. Strela je namreč udarila v gospodarsko poslopje kmeta Merčnjaka v Radvanjih, župnije negovske, poslopje užgala ter ubila gospodarja. Žena in otroci pa so ostali nepoškodovani, akoravno so bili vsi skupaj. Gospodarsko poslopje je pogorelo do tal, hišni hram so pa ubranili.

Komu naj otrok verjame? Očetu ali katehetu? Ptujski kljukec postaja vedno predrznejši. V zadnji številki je grdo opsoval vurberškega gospoda provizorja ter ga takorekoč postavlja na laž. Kdo, vprašamo te, lažnjivi kramar, ima pravico razsoditi, kaj je greh in kaj ni greh? Ti ali duhovnik? Menda vendar duhovnik, ki je za to postavljen. Če torej katehet v šoli otrokom razjasni, da je greh brati veri sovražne časnike, zaslepljeni oče pa otroku pravi, da ni greh; komu naj otrok verjame?! Brezdomno bo moral vsak otrok verjeti duhovniku. Sicer pa, zaslepljeni oče od Vurberga, naj ti tvoj otrok pokaže katekizem na strani 86, vprašanje 352. 6! Glej, zoper sv. vero se pregrešiš, če bereš veri sovražni časnik! In tudi to ti povemo na vsa usta, ptujski kramarček, da ga ni slovenskega duhovnika, ki bi ne bil odločen tvoj nasprotnik. Vsak katehet, ne samo vurberški provizor, ima pravico pa tudi dolžnost, otroke ob pravem času svariti pred ničvrednimi listi.

Dr. Pommer, c. kr. profesor in drž. poslanec celjski, je z Dunaja premeščen na tržaško gimnazijo.

Nagla smrt. V kolodvorski čakalnici v Slov. Gradcu so našli mrtvega mizarja Wedeniga, ki se je vračal iz bolnice v Velikovec.

Nove sv. maše. Martin Lenart, 11. avg. Sv. Lovrenc na drav. polju, pridigar kanonik dr. Ivan Mlakar iz Maribora; Anton Novak, 18. avg. Dobje pri Planini; Anton Pučnik, 4. avg. Konjice, pridigar kanonik dr. Josip Pajek iz Maribora; Jakob Rauter, 18. avg., Ljutomer, pridigar dr. Fr. Feuš iz Maribora; Anton Strgar, 4. avg., Pišce, pridigar benefikat Anton Podvinski iz Ptuja; Franc Stuhc, 25. avg., Sv. Križ na Murskem polju, pridigar prof. Josip Kardinar iz Celja; Evald Vračko, 4. avg., Sv. Magdalena v Mariboru, pridigar prof. dr. Anton Medved iz Maribora; Ivan Zajc, 4. avg., Špitalič na Kranjskem, pridigar župnik Ivan Zabukovec iz Tuhinja; Maks Goričar, 11. avg., Braslovče, pridigar dekan Franc Dovnik iz Gornjegrada; Peter Gorjup, 18. avg., Sv. Peter v Sav. dolini, pridigar opat Franc Orgradi iz Celja; Josip Lončarič, 25. avg., Grabe pri Središču, pridigar kapelan Vid Janžekovič iz Sv. Miklavža; Jakob Rabuza, 4. avg., Sv. Jurij ob Južni železnici, pridigar kapelan Jakob Kranjc iz Vranskega; Maks Vraber, 25. avg., Kaplja pri Arnovžu, pridigar dekan Lovro Volmajer iz Luč; Ivan Zakošek, 25. avg., Sv. Vid pri Planini, pridigar žup. Andrej Fišer iz Zagorja; Ivan Arnuš, 11. avg., Ptuj, pridigar gvardijan Alf. Svet iz Ptuja; Franc Hliš, 4. avg., Sv. Mihael pri Šoštanju, pridigar župnik Anton Novak iz Špitaliča; Franc Tranc, 28. julija, Radgona, pridigar župnik Franc Šegula iz Maribora.

Od Kapele pri Radencih. Umrl je dne 8. t. m. obče spoštovani posestnik na Račkem vrhu Anton Frasn, v starosti 75 let. Rajniki je bil skrben gospodar, vzgleden oče in goreč kristjan, zelo priljubljen in spoštovan daleč na okrog. Zapustil je ženo ter petero otrok, izmed katerih je najstarejši sin in najstarejša hčer priden gospodar, hčer pa gospodinja. Jeden sin je v službi pri prevzvišenem kn.-škofu A. B. Jegliču v Ljubljani. Najmlajši sin, ki bo moral obleči v jeseni vojaško suknjo in najmlajša hčerka, pomagata

pa materi pri gospodarstvu. Svetila mu večna luč. N. v. m. p.!

Pri Sv. Rupertu v Slov. gor. bila je v petek 5. julija strašna nevihta. Bliskalo in gromelo je, da je bila groza. Vdarilo je v stolp; škode ni storilo. V Zgornji Voličini je vdarilo na pašniku g. Jožefa Žmave dvakrat, ter je ubilo eno svinjo. Toča je padala po Zavrhu.

Iz Ljutomera. Na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda so ljutomerski Slovenci na čast apostolom Slovanov prižgali velikanški, res čarobni kres. Pred Franc-Jožefovo šolo, od koder je krasen razgled na mursko polje in na Prekmursko, je gorelo na umetno napravljen način čez 25 kresov, kakor ena skupina — v sredini velik križ. Mogočno so pokali možnarji, lepo je svirala godba, raketi in umetni ogenj so čarobno razsvitljevali temo. Neštevilna množica ljudstva se je zbrala na tem kraju, ter občudovala ta krasni prizor. Res lepa slovesnost na čast sv. Cirilu in Metodu, pa tudi v probujo narodnega čustva. Da bi pač ogenj pravega rodoljubja srca vseh Slovencev razsvitljeval in ogreval, da bi se neustrašeno in nesebično borili za svetinje slovenskega ljudstva; kakor sta se pogumno in neustrašeno borila za nje sv. brata Ciril in Metod. Iskrena hvala bodi izrečena vsem rodoljubom ljutomerskim, ki so nam priredili to lepo slovesnost.

Iz drugih krajev.

Bohinjska železnica in delavci. Z Jesenic se nam piše: Pretekli teden se je začel kopati predor skozi Karavanke. Delavci prihajajo od blizu in daleč popraševati po delu; toda ne sprejmejo se. Zakaj ne? Sedaj se vrše šele pripravljala dela; raznim podjetnikom se bodo oddala šele nekaj mesecev. Vsa proga je razdeljena v sedem oddelkov. Gorenjskemu oddelku, ki sega od Bohinja do Jesenic, načeluje železniški nadzornik g. Fritsch. V tem oddelku dela sedaj nekaj čez 100 delavcev-domačinov. Ko bodo dokončana pripravljala dela, in se bo delo oddalo raznim stavbenim podjetnikom, tedaj bo delalo samo progo jednega oddelka do 4000 delavcev, toraj od Trsta do Dunaja blizo 30.000 delavcev. Do tega seveda letos ne bo prišlo. Časopisi, katerim je blagor naših delavcev pri srcu, so naprošeni, to ponatisniti, kajti za delo pridejo popraševati celo iz Istre (Čičarije). Častiti bralci naj tudi opozore svoje rojake, ki se odpravljajo za delo popraševati, da za sedaj zastoj delajo dolgo pot. Ko bodo kaj več delavcev rabili, bomo drage volje pravočasno naznanili. Potrebna pojasnila bode rade volje dajalo »Slovensko katoliško delavsko društvo« na Jesenicah, Kranjsko.

Novo kitajsko glavno mesto. Kitajska cesarica vdova je svojemu velikemu svetu naznanila, da Pekin ne bo več glavno mesto Kitajske, ampak, da postane odslej glavno mesto Kaifongfu v provinci Honan. Cesarica je izjavila, da se v Pekin boji priti, ker misli, da bi jo ondi zvičajno ujeli. Kaifongfu leži v bližini otoka Hwangho. Mesto ima 6 mošej in ima 150.000 prebivalcev. Kaifongfu ima edino židovsko naselbino na Kitajskem. Kaifongfu je bilo pod imenom Tungking od 1280 do 1405 l. glavno mesto Kitajske. Kitajski dvor bode sezidal od Kaifongfu železnico v Nanking.

Dveletno vojaško službo je sklenila vpeljati vojaška komisija francoskega senata. Že več let se je govorilo o tem vprašanju; republikanski vodje so bili za to, da se vojaška služba zniža na dve leti, vojaški krogi pa so ugovarjali, da bo izobrazba francoske vojske potem nedostatna. Vojaška komisija pa se za vse ugovore ni brigala ter sklenila, da služijo vojaki doslej le dve leti. Vlada tega sklepa se ni potrdila.

Bavarski kralj Oton. O umobolnem bavarskem kralju Otonu I. se pač malo go-

vori po svetu in niti v njegovi domovini na Bavarskem ne mnogo. Kajti usoda tega kralja je pač najžalostnejša vseh vladarjev. Oton I., brat kralja Ludovika II., ki je končal pred nekaterimi leti svoje življenje s tem, da se je utopil v vodah grajskega jezera, je od svojega rojstva umobolen, vendar je določen za vladarja Bavarske po tozadevnem kraljevem zakonu bavarskem. Vladarske posle vodi in je torej pravi kralj Bavarski princ Luitpold I., oče Ljudovika, soproga avstrijske princezinje Gizele, hčere našega cesarja. O umobolnem Otonu pa je prišlo nedavno v javnost to-le: Kralj Oton je neozdravljivo bolan, kajti poleg blaznosti je močno bolan tudi na ledicah in ta bolezen mu vzame življenje prav gotovo že v dveh letih. Na žlezah je opazovati od časa popolno mrtvost in izbrati je umetnih sredstev, da se oživi delovanje srca. Ta sredstva se dajo kralju v mrzlih jedilih. Ker je kralj vsled negibnega življenja silno obledel, se je bati tudi, da se ga prime vodenica. Spi in je pa jako neredno. Večkrat povzije jedi s pravo voljo, poželjivostjo in jih jemlje postrežniku kar iz rok, večkrat pa se jedi po več ur niti dotakne ne. Zlasti v zadnjem času skoro ničesar več ne povzije in z zvijačo mu morajo podajati hrano. Notranja bolezen povzroča kralju velike bolečine, kar kaže v svojem razburjenju. Zdravniki imajo z njim jako težko stališče, ker se ne pusti niti dotakniti. Znamenito je, da se kralj Oton pri poskusih zdravnikov približati se mu, zna istim izviti z nepopisno zvitostjo. Sploh se ob napredovanju telesnih boleznij množijo zdravi trenotki, kar priča, da je začel spoznati mnogo oseb iz njegove mladosti, katerih prej ni poznal. Seveda k pravemu duševnemu zdravju ne pride nikoli. Tak je bavarski kralj blazni Oton I.

Zblaznel veselja. O priliki rojstva najmlajše laške princezinje je laški kralj pomilostil mnogo kaznjencev. Mej pomiloščenimi je bil tudi 71 letni jetnik Passafiume, ki je že 40 let prebil v ječi. V teh dolgih letih mu je izumrla vsa rodbina. Ko je starec začul, da je po kraljevi milosti prost, je zblaznel veselja. Iz ječe so ga oddali v blaznico.

Zadnja želja. Zloglasni ropar Matija Weber je bil obsojen v smrt. Predno so ga obglavili, izrazi se svojemu spovedniku, da ima še srčno željo: rad bi bil še toliko časa prost, da bi ukradel nekaj posebnega. Duhovnik ga opomni, da je njegova želja pregrešna in zla želja. Obsojenec pa pravi, hoteč opravičiti svojo željo: »Denar bi ukradel zato, da bi z njim priskrbel svojemu otroku — siroti dobro krščansko odgojo; kajti drugače se gotovo pogubi«.

Skrunjenje mrtvih. Strah in groza preleti človeka, kar so počenjali trije mladeniči v gostilni pri Pečniku v Timenici na Koroškem na binkoštno soboto. Okoli polnoči, ko so izpili okoli pet litrov letošnjega dobrega mošta in tudi več četr litrov žganja, začeli so ugibati, kateri med njimi imajo največ korajže. Neki Matija Bergman trdi, da je pripravljen tudi ob polnoči prinesiti iz kostenjaka mrtvaško glavo in jo tudi zanesti nazaj. Oba njegova tovariša, Jožef Ladinek in Feliks Urbančič, trdita, da si on tega ne upa storiti. Da pokaže svojo korajžo, prinese Bergman iz kostenjaka mrtvaško glavo ter jo postavi na mizo. Potem bi imel mrtvaško glavo zopet nesti v kostenjak nazaj, a tega ni storil, marveč jo je vrgel le čez zid. Drugi dan so našli glavo na pokopališču. Pustite mrtve pri miru!

Služkinja — milijonarka. »Novoe Vremja« poroča, da je nedavno umrla stara ruska grofica, ki je bila bogata. V svoji oporoki je zapisala neki služkinji, katera jej je šestnajst let zvesto služila, milijon rubljev, vse svoje dragocenosti, dvoje posestev in pohištvo. Služkinja se je kratko pred smrtjo grofice omožila s kuharjem.

Bitka s cigani. Blizu nemškega mesteca Altenburga je prišlo med prebivalci in cigani do prav resne praske. Nedavno so se pri-

vlekli tjakaj na več vozovih cigani in so v pravem pomenu besede izsiljevali iz prebivalstva denar in hrano. Policija si ni znala pomagati drugače, nego da je gasilce z brizgalko poslala na cigane. Ti so počeli brizgati na cigane vodo, cigani pa so odgovarjali s streli iz samokresov. Gasilec so priskočili na pomoč prebivalci ter začeli ciganski tabor kamnjati. Cigani so naposled pobegnili. Na obeh straneh je več lahko in težko ranjenih.

Zaklad starega denarja. V Milevski na Češkem zida tamošnja kmetska posojilnica na glavnem trgu novo hišo, v katero svrhu so morali podreti dve stari hiši. Pod tlakom jedne teh dveh hiš so zadeli na velik prsten lonec s pokrovom. Ko lonec odkrijejo, vidijo, da je poln srebrnega denarja. Ti srebrnjaki so vsi iz dobe zadnjih čeških kraljev Přemislav, Ivana Luksenburškega, Karola IV., Vaclava IV. in Jurija Podjebradskega. Denar je bil zakopan že leta 1500.

Barvo spreminja. Iz Evanstona v Ameriki poročajo: Boyce Johnson je sin nekega Francoza, mati pa je bila mešanega plemena pol Indijanka, pol Zamorka. Doslej je bil Boyce Johnson lepo čokoladno temne barve in Zamorci so ga prištevali svojim. Že leta 1893. pa so se začele na njem kazati bele pege in na prigovarjanje nekega črnega rojaka je spremenil podnebnje in se preselil v Denver. Vse ni nič pomagalo, bele lise so se čimdalje bolj večale in usoda je pretela spremeniti polagoma mešanega Zamorca v čistega Kavkazca. Nesrečnega črnca so njegovi rojaki zaradi spreminjevanja barve silno sovražili in ubogi Boyce Johnson je iskal povsod pomoči. Podal se je v New York v Rooseveltovo bolnico in različni specialisti so se producirali na njem, a doslej zaman. Zamorec se »pere« in postaja z vsakim dnem bolj bel in ne bo dolgo, ko bo dal črnim rojakom slovo in bo postal renegat — belo-kožec.

Društvene zadeve.

Športno društvo „Maribor“ priredi v soboto dne 13. t. m. v »Nar. domu« I. veliki koncert z izbranim vspevom. Začetek je ob 8. uri zvečer. Čisti dobiček je namenjen »Dijaški kuhinji« v Mariboru.

Bralno in pevsko društvo „Maribor“ priredi v nedeljo, dne 14. t. m. izlet v Hoče spojen z veselico na vrtu gostilne g. Gselmana, pri kateri udarjajo tamburaši. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 10 kr. za osebo. Otroci do 14. leta so vstopnine prosti. — V slučaju neugodnega vremena vrši se izlet z veselico prihodnjo nedeljo dne 21. julija 1901. — K obilni udeležbi vabi

o d b o r.

Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor. obhaja dne 21. t. m. svojo desetletnico s koncertom, pri katerem sodeluje Kocmutova godba in domači pevski zbor. Isti bo na vrtu pri g. Tošu. Začetek ob 3. uri popoldne. Vse prijatelje društva vljudno vabi

o d b o r.

Bralno društvo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. ima naročenih 40 izstisov »Slov. Gosp.« ter dobiva ravno toliko »Našega Doma«. Vrtu tega si je še doslej »Naš Dom« naročilo kakih 20 udov. V našo župnijo pa sploh prihaja 70—80 »Slov. Gosp.« in okoli 100 izstisov »Našega Doma«.

Za slovensko šolo na Muti je nabral č. g. Zorko Melhijor 22 K 22 v., katere je nabral v prijateljski družbi pri č. g. Alojziju Šuti. Isti gospod kapelan je sprejel v Zavrču in pri Sv. Marjeti 2 K za družbo sv. Cirila in Metoda, sam pa je kat. podpornemu društvu v Celju daroval 7 K.

Dne 8. avgusta v Maribor! Za veliko skupščino družbe sv. Cirila in Metoda dela krajevni sprejemni odbor že vse potrebne priprave, da bodo skupščinarjem ostale urice njihovega bivanja v Mariboru v sladkem spominu.

Vzravnavaj drevo, dokler je mlado.

Živel je v starih časih, davno pred Kristusom v Sirakuzi, glavnem mestu otoka Sicilije, mogočen vladar, ki je bil na daleč okrog poznan kot okruten in brezsrčen človek. Bilo mu je ime Dionizij. Nekoč se mu posreči dobiti v roke sina svojega najhujšega sovražnika Diona. Divje veselje mu prešine okrutno srce in kmalu si izmislil strašno maščevanje. Žalostnemu očetu sklene vsekati rano, katera bi nikdar ne zacelila.

Ugrabljenega sina ne da umoriti, nego sklene pokvariti nedoraslemu mladeniču srce, da zaduši v njem vsako plemenito mišljenje in vanj vsadi željo po najgrših hudobijah. Zato ga začne uvajati v ničvredne, pokvarjene družbe, ga pusti, da zajde v najostudnejše strasti, da postane njih suženj. Njegovej svojeglavnosti se nič ne ustavlja, tako da v njegovem srcu kmalu zavladajo vsa slaba nagnjenja.

Nesrečni mladenič, prepuščen tako svojej volji brez vodnika in svetovalca, se uda naj-sramotnejšim pregreham in se v kratkem času popolnoma pokvari.

Ko opazi okrutni Dionizij, da nesrečnež globlje ne more pasti, ga odpusti domov.

Žalostni oče se razveseli, ko zagleda izgubljenega sina, ali veselje njegovo ne traja dolgo. Kmalu namreč opazi, kako globoko je padel njegov nesrečni sin. Takoj poskrbi, da mu ozdravi strašne rane, in se trudi, da ga poboljša s svojo očetovsko ljubeznivostjo in

z dobrohotnim podukom. Pa vse zastonj! Zastonj so vse besede, lepi nauki, nagovarjanja, opominjanja, svarila, kazni — zastonj vse prošnje skrbnega očeta! Izroči ga modrim in izkušenim učiteljem, ali oni niso mogli pogasiti v njegovem srcu ognja grdih strastij; ves njih trud, vsi pomočki so bili brezuspešni. Mesto, da bi se poboljšal in opustil svoje slabe navade, začne nesrečni mladič vedno strašneje besneti. Užaljen, da pazijo nanj in ga hočejo poboljšati, skoči nekega dne vsled jeze ves iz sebe z visoke palače na ulico in si zlomi vrat. Tako konča svoje revno življenje.

Ti se treseš, ljubi bralec; žalosten si zavoljo nesreče tega obžalovanja vrednega mladeniča in se zgražáš nad hudobijo okrutnega Dionizija. Prav tako — no to še ni dovolj. Tudi dandanes še je na svetu mnogo razuzdane mladine, mnogo razuzdanih mož, žen in starcev; ako iščeš vira njihovim pregreham, našel ga boš pri njihovih stariših v domači hiši, v slabi odgoji.

Morda si že slišal, kako je marsikater hudodelnik, ko so ga pripeljali pred vislice, preklinjal svoje stariše, ker ga v mladosti niso odvrčali od hudega. Ali hočeš tudi ti, da te bodo preklinjali otroci na smrtnej postelji? Ako pa jih morda ne bo zadela že na tem svetu kazen božja in človeška pravica, jih bo na drugem svetu vsemogočni Sodnik tirjal iz tvojih rok. Tebi so bili izročeni, da jih vodiš, opominjaš, podučuješ, kaznuješ in jim daješ dober vzgled, toda ti si dopustil, da so zašli v zanjke hudobnega duha in se tako za večno pogubili.

Ne, ti ne boš tako ravnal! Spominjajoč se, da si katoliški kristjan, si boš prizadeval, da ne samo sam živiš krščansko, temveč tudi druge napeljuješ h krščanskemu življenju. Tako boš koristil človeštvu in domovini ter si zaslužil krono nebeško.

Cerkvene zadeve.

Celje. Blagoslovljenje hiše in orgelj. Dne 15. julija bo milost. gospod opat celjski pred izpitom blagoslovil ob osmih zjutraj novo hišo (orgljarsko šolo) in nove orglje. Izmed 6 učencev so razun jednega že vsi s službo oskrbljeni. Odličnjak je g. Ocvirk iz Braslovč, posebno kar se tiče izvajanja na orgljah, zloženih od slavnoznanega skladatelja Bacha itd. Mladim glasbenikom želimo, da bi se vedno bolj uglašljali v umetnost svete glasbe ter dostojno Bogu v čast in slavo popevali in orgljali.

Naročnikom „Almanaha“, spisali slovenski bogoslovci, naznanjajo podpisani, da sklenejo račune 15. julija. Prošijo torej vljudno, da se jim dotlej pošlje naročnina, oziroma vrne izvod. V zalogi imajo še 15 izvodov, nekaj krasnih platnic za »Almanah« pa ima tvrdka »Slivca in Tiller« v Mariboru.

Mariborski bogoslovci.

Loterijske številke.

Gradec 6. julija 1901. 8, 11, 18, 28, 53
Dunaj » » » 36, 17, 31, 7, 61

Slovenska delavnica za cerkveno umetnost!

Tirolsko **Konrad Skaza** Tirolsko

Sv. Urh — Gröden

se priporoča preč. cerkvenim predstojništvom za prenovljenje cerkvenih del, za preskrbljevanje novih altarjev, tec, rezljanih (Relief) in slikanih križevih potov, posameznih podob, kipov in križev. Specialist za **betlehemske jaslce** z 30 rezljanimi podob. od 60 K višje.

Za vsako poljubno podobo, altarjev in betlehemskih jaslce, pošljem originalne fotografije; za križe pa rezljana razpela na ogled, frankovano vsakemu preč. duhovniku. — Ker pridem v kratkem v slovenske kraje, prosim že sedaj cenj. dopisov, ker si lahko dela osebno ogledam. 243 10-6

♦♦ Naslov je: **Konrad Skaza**, St. Ulrich, Gröden, Tirol. ♦♦

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki

za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za voznike!

Za prevažanje lesa od Rošpaha na južni kolodvor se sprejme 6—8 vozov za nekoliko tednov po pogojeni ceni za seženj 1 gld. 70 kr, ali na dan 5 gld. 50 kr. Natančneje se izve v „Schützenhof“ v Rošpahu.

371 1-1

ZAHVALA.

Za obilne ustmene in pismene dokaze sočutja med boleznijo kakor tudi ob smrti iskreno ljubljene učiteljve soproge, oziroma matere in sestre gospe

TILIKE ČEH-ove

ter za mnogobrojno spremstvo predrage rajne k zadnjemu počitku, izrekamo vsem p. n. vdeleženecem najprisrčnejšo zahvalo.

Osobito pa se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, gg. pevcem za ganljivi nagrobnici, velenjenemu učiteljstvu Fran Jožefove in drugih šol, zastopstvu ormož. učit. društva, vsem darovateljem krasnih vencev, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nas v dnevih žalosti tolažili in podpirali.

Ljutomer, 9. julija 1901.

Globoko žalujoči ostali.

370 1-1

Pozor!

Kdor si hoče sam narediti jesih za domačo rabo, rabi naj

jedilni očetni cvet

3 1/2 kg na 100 litrov vode da najboljšega kisa. 1 kg 70 kr.

K. Wolf-ova droguerija
MARIBOR, Gospodske ulice 12.

Dobi se tudi v steklenicah po 25 kr.
Ena steklenica pomešana s 5 litri vode da 5 litrov izvrstnega kisa.

Pozor!

na naslov!

292 6-4

Izjava.

Podpisana obžalujem, da sem Rozalijo Kodrič, dekle na Gori z razširjanjem neresničnih vestij razžalila in ji s tem kratila poštenje ter jo prosim odpuščanja. **Jera Mesarič**, kmetica v Sitežu, župnija Majšperg. 368 1-1

Slovinci!

darujte

za družbo

sv. Cirila i Metoda!

Naznanilo.

Cenjenemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel 1. julija t. l.

gostilno v „Narodnem domu“ v Mariboru.

Prizadeval si bodem cenj. p. n. goste z izvrstnim vinom, vedno svežim pivom kakor tudi z najukusnejšimi jedili, po zelo nizkih cenah postreči.

Priporočam se cenj. p. n. občinstvu za obilni obisk in beležim

360 1-1

z odličnim spoštovanjem

Ivan Feigl, gostilničar.

Posojilnica v Mariboru

odda 363 1-1

službo hišnika

v „Narodnem domu“

Prošnje za podelitev službe vložijo naj se do 20. julija t. l.

Naznanilo.

Štefan Rupp je iz moje trgovine izstopil in zatorej ni več pooblaščen v mojem imenu kupovati ali prodajati.

344 3-3 S. Ružička.

Največja prednost dobrega ročnega mlatilnega stroja

je, da mlatenje z istim lahko izvršujeta 1 do 2 osebi. S strojem, ki je iz topovine z osiščem na kroglo, mlati se čisto in velja

samo 50 gld. (100 K)

Opetnim prodajalcem dovoli se odbitek (rabat). Na željo se oddajo stroji tudi na obroke. — Enoletna garancija.

Mlatilnice na vitel za vodno, parno in konjsko gonilno silo, rezalnice za klajo in repo, čistilnice za žito, stiskalnice za grozdje in sadje, mlinci, žage in drobilnice čresla, krožne žage itd. Popravila vsake vrste izvršujejo se točno in zelo po ceni. Stroji oddajajo se tudi za poskušnjo pod tem pogojem, ako se tekom 5 dni vozine prosti vrnejo. 330 3-1

Jožef Pfeifer,

tovarna za poljedelske stroje
v Hočah pri Mariboru.

Veliko denarja

do 1000 K na mesec

lahko zaslužijo osebe vsakega stanu (kot postranski zaslužek). — Natančneje pod: „Reell 112“ Annoncenbureau E. Kristoffik, Innsbruck. Postfach 36. 287

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj

24-2 v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prezvamem tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

Služba majarja.

Oskrbništvo grof Brandis-a grajščine Trnovec pri Pragarskem 1886 s 1. novembrom majarja z odraslo družino. — Zahteva se: 1 hlapec za vole in 2 za ostalo živino. Lahko so tudi ženske. — Majer mora biti vaje konjev, ker mora z njimi delati. Njegova žena mora domača dela opravljati in dobi zato na leto plačila 96 K, majer 120 K, hlapec za vole 100 K, hlapec za ostalo živino vsak po 72 K. Ostali dohodki se pri pogodbi določijo. — Dotičniki naj se oglase v avgustu pri oskrbniku grada Trnovec pri Pragarskem. 345 3-3

Vsaka beseda stane 2 v.

Najmanjša objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 v.

Večkr. objava po dogovoru.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

80% jesihova esenca. 1 liter velja 2 K. Ako hočete dober jesih sami narediti, pomešajte 1 liter moje bele ali rudeče 80% jesihove esence z 20-30 litrov studenčne vode in izvrsten jesih je gotov. Zaloga pri R. Bračko v Ptuj. 288 10-8

Lepo posestvo je naprodaj na Ženiki občine Terbegovci v fari Sv. Jurija ob Ščavnici i. s. rodne njive, lep, velik travnik, sladka klaja, les, vinograd in dva krasna sadonosnika najizbranejših sadnih dreves v obsegu 13 oralov. Hiša in gospodarsko poslopje v dobrem stanu. Ob enem se tudi lahko prevzame vsa premičnina, kola, mnogo orodja, potem 2 junca, 4 krave, 7 svinj itd. po prav nizki in ugodni ceni, iz proste roke in vsled rodbinskih razmer. — Več pove Valentin Matjašič, posestnik in župan v občini Galuša, fara in pošta Sv. Jurij ob Ščavnici. 350 3-3

Zapuščina za pokojnim gosp. župnikom L. Kramberger se bode prodajala dne 15. julija 1901 ob 9. uri popoldne. 356 2-2

Lepo posestvo, vse v najlepšem redu, ki meri okoli 60 oralov, se prodaja. Oddaljeno je pol ure od Laškega trga. Več se izve v pisarni občine Marija Gradec pri Laškem trgu. 343 3-2

Posestvo, zidana hiša, gospodarsko poslopje v dobrem stanu; potem lepi vinogradi in gozdi, vsega skupaj okoli 30 oralov se prodaja. Schugman. Mureck. 346 3-3

Nova hiša, pritlična, (četrt ure oddaljena od glavnega trga), 6 stanovanj, klet, velik vrt za zelenjavo, dobra voda, veliko dvorišče, lepo gospodarsko poslopje, zraven 4 stavbišča, se pod ugodnimi pogoji prodaja. Hiša je pripravna za vsako obrt. Ivan Ledineg, Nova vas št. 149 pri Mariboru. 361 [1]

Hiša se prodaja na Studencih (pri Mariboru) št. 117. Ima 2 sobi, 2 kuhinji, 2 drvarnice in mali vrt. — Cena se izve ravno tam. 362 4-1

Lepo posestvo, rodovitna zemlja, blizu doma in ravne lege prodaja pristočno in pod ugodnimi pogoji Franciška Klinar, p. d. pri Hrašovu v Podgorju, župnija Sv. Jurij ob Taboru, okraj Vransko. 366 3-1

V najem se da.

Kovačija s stanovanjem vred, tik okrajne ceste, kjer je dosti dela za dva kovača, se da pod ugodnimi pogoji v najem in se tudi lahko s kovačkim delom odsluži. Janez Svetec pod. Varožek, posestnik in krčmar na Ljubečni pri Celju 315 [7]

Hiša s kovačijo v Razvanju pri Mariboru se da v najem. Anton Roth, Razvanje pri Mariboru. 358 2-2

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajan in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Učenec iz dobre hiše, slovenskega in nemškega jezika zmožen z dobrimi spričevali, se takoj sprejme v trgovino mešanega blaga pri Tomažu Mikl i sin, Sv. Marjeta niže Ptuj. 354 2-2

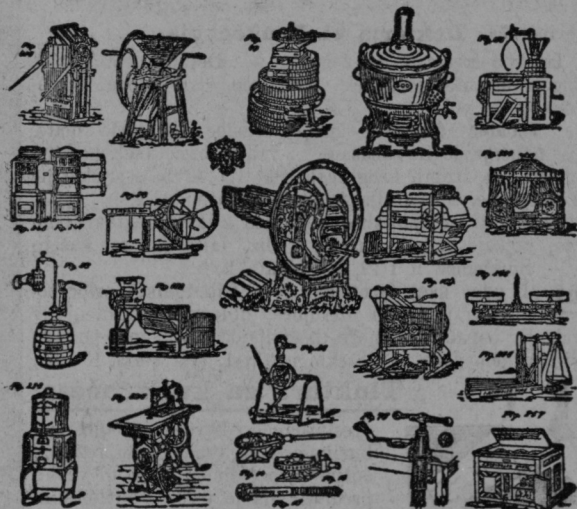
Štiri hlapce, pridne, zveste in zanesljive ter dva drvarja sprejme takoj oskrbnik kneza Windischgrätza v Bizeljskem gradu, pošta Sv. Peter pod Sv. goro. 365 2-1

Za bolne na želodec in stare ljudi. 495

Konjak

star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl. za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za 4-80 gld. Benedikt Hertl, grajščak, Gollič p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri Al. Quandest, gosposka ulica, Maribor.

Janez Schindler

Dunaj III., Erdbergstr. 12,

pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 400 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prokupeci še iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 6 lastnik privileg.

Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

Na slovenska naročila se slovenski odgovarja.

Trgovski učenec

z lepo pisavo in z dobrim šolskim spričevalom, slovenskega in nemškega jezika več, se sprejme. Predstaviti se je v upravništvu »Slov. Gospodarja.« 338

Opeka

Kdor si želi kupiti prav dobro ožgano zidno in strešno opeko, naj si je naroči pri Janez Svetec pod. Varožek na Ljubečni pri Celju. 10-7

Pijača

brez vode se prodaja v mojem vinogradu na Leitersbergu. — Ta pijača je še sladka. Dr. F. Radey, c. kr. notar.

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še pouk za sveto birmo in 116 svetih pesmi: velja v usnje vezan z barvanim obrezkom K 1.40, v usnje vezan z zlatim obrezkom K 1.70, v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo K 1.90.

Sv. birma,

Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v III. natisu.
1 kom. velja 12v, 10 kom. K 1.10, in 100 kom. K 9.—

Slovenska tvrška!

Weberjevih dedičev naslednik:

Vincenc Čamernik

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster

389 19-4

v Celju

Nova ulica števil. 11.

Delavnica mramornatih altarjev
ter drugih umetnih kamnoseških del.

Čez 200 nagrobnih
spomenikov

različnih mramorjev, granitov in sijenitov
po najnovjših modernih načrtih

vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvne plošče za mizarje. — Likanje in
struganje mramora s strojno silo.

•••• Lastni kamnolomi. ••••

Postrežba točna.

G. fu A. Frizzera Trento Južno Tirolsko

veletržec z vinom in posestnik vinogradov

Da našim kupcem ugodno postrežemo razpošiljamo tudi

sodčke z 50 litri in naprej.

Vzorci so vedno na razpolago. 203 15-14

P. n.

Uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da
sem odprl pod tvrško

P. Srebre

Maribor, Tegetthoffove ul. 17.

„k Mariji Lourdes“

trgovino z raznovrstno robo.

Priporočam se vsem cenj. p. n. kupcem ter
obljubim, da si bom zmiraj prizadeval točno po-
streči z izvrstnim blagom.

Za obilni obisk proseč bilježim 367 1-1
z odličnim spoštovanjem

P. Srebre.

Ravno sem izgotovil veliko množino

nagrobnih kamenov

iz krasnega mramorja v vsaki velikosti,
ter jih lahko takoj po nizkih cenah
* * oddajam * *

T. F. Peyer

kamnoseški mojster 306 12-7

Maribor, Kokoschinegg-Alle (Hilariusstr.)

Lekarničarja A. Thierryja balzam

z zeleno nunsko varstveno znamko, 12 majhnih ali 6 velikih
steklenic 4 K — poštne prosto.

A. Thierryja centifolij. mazilo
2 lončiča 3.50 K poštne prosto razpošilja proti predplačilu

A. Thierryja lekarna k angelju varhu
v Pregradi pri Rogaški Slatini.

Dunaj: glavna zaloga, lekarna C. Brady,
Fleischmarkt 1. Budapest: lekarna I.
Török in dr. Egger. Zagreb: lekarna
S. Mittelbach.

Na drobno v vsaki lekarni.

348 3

Dr. pl. Trnkóczyja

že mnogo let izvrstno preskušena zdravila, redilna in
dietetična sredstva, priporočena v stotinah zahvalnic,
priporočila in razpošilja

lekarna Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko

Najceneje se dobivajo v podpisani lekarni, če se naroča
po pošti, odkoder se ta zdravila vsak dan na vse strani
sveta z obratno pošto s poštnim povzetjem takoj pošil-
ljajo, tudi celo samo jeden komad z natančnim navodi-
lom o uporabi.

Za štedilne gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevaljoče, slabotneže, ma-
lokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne
razdražujoče kave in ruskega čaja **Dr. pl. Trnkóczyjev**

Kakao sladni čaj priporočila kot tečno, krepilno, zdravo in najceneje
hranilno sredstvo. Zavojček (1/4 kile vsebine) 40 h,
14 zavojčkov samo 5 K. 527 12-6

Dalje se priporočila: **Doktorja pl. Trnkóczyja**

Želodečne kapljice. Izborno sredstvo za želodec. — Deluje pomirjujoče,
krepilno boleš utešujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in po-
spešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice odvajalne, želodec čistilne. čistijo želodec, odvajajo blato,
odpravljajo napenjanje in zabasanje želodca brez vseh bolečin,
kakor se to čestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Škatlja 42 h, šest škatljic
2 K 10 h. — **Pocukrene kroglice.** 1 škatulja 80 h, tri škatlje 2 K.

Prsni, pljučni in kašijev sok ali zeliščni sirup, prirejen z lahko raztvorljivim
apnenim železom, utešuje kašelj, raztvorja sliz, lajša bol in kašelj,
vzbuja tek in tvori kri. — Steklenica K 1.12, pol tucata K 5.

Drgnilni ali udov cvet (protinski cvet, Gichtgeist) priporoč-
ljiv je kot boli utešujoče, ublažujoče drgnjenje v
križu, rokah in nogah, kot novo poživljajoče drgnjenje po dol-
gem hodu in težkem delu. — Steklenica K 1, šest stekl. K 4.50.

Varstv. znamka.

Varstvena znamka.

Tinktura za kurja očesa.

preskušeno sredstvo proti boleznim
kurjim očesom, bradavicam, roženci,
žulim in ozeblinam. Ima to veliko
prednost, da je treba s priloženim
čopičem bolno mesto zgolj namazati.
Steklenica 80 h, šest stekl. 3 K 50 h.

**Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev,
živinorejcev itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave
in krepke živine, opozarjamo iste posebno na
dr. pl. Trnkóczyja redilne pripravke za živino.**

Živinski redilni prašek za notranjo rabo
pri kravah, volih in konjih. Že
blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljevan,
kadar krave nočejo žreti in da se zboljšuje mleko.
Zavojček z navodom glede uporabe 1 K, 5 za-
vojev samo 4 K.

Praščičji

redilni in krmilni
prašek. Varstveno
in dietetično sredstvo
za praščiče. Za znotra-
njo rabo, služi za tvorbo mesa in tolšče. Zavojček 50 h, 5 zavojčkov samo
2 K. — **Pozor!** Zeli kdo samo eden kos od teh sredstev, torej se tudi
omenjeni eden kos takoj s poštnim povzetjem pošlje.

Varstv. znamka.

Varstvena znamka.